

Een weekend op het eiland Robinson Crusoe

Hi, ik ben Joyce. Lia is een vriendin van mij. Ze is een hele goede vriendin. Ik voel me goed bij haar warme en bezorgde aanwezigheid. Ze heeft afasie. Dat wat ze denkt kan ze niet direct zeggen. Door de jaren heen heeft ze geleerd met weinig woorden veel duidelijk te maken. Ze ziet ook snel als ik het niet begrijp. “Neehee”, zegt ze dan, en dan probeert ze het op een andere manier.

Lia is geen watterrat. Toch is ze heel enthousiast en praat vaak over het zeilweekend. Ik snap dat goed. Het is er hartstikke gezellig!

In de groep die mee gaat zitten fanatieke watersporters, zoals Frank en Ton. De deelnemers zijn jong en oud. De een kan bijna alles zelf, de ander zit in een rolstoel en kan haast niets zonder hulp. Als je dan moeilijk praat is het lastig duidelijk te maken wat je wilt. Met mensen om je heen die dat ook hebben is het makkelijker. Daar is alle tijd voor. Er zijn veel vrijwilligers en het water zorgt voor een heerlijk vakantiegevoel! De sfeer straalt rust uit en de activiteiten kabbelen voort.

Op vrijdagavond verzamelen we op de kade. Alle bagage wordt bij elkaar gezet en op het terras drinken en eten we totdat de groep compleet is. Om acht uur varen we naar het eiland. De mensen die kunnen sjouwen brengen de bagage naar de boten. Er is ook een zeilboot. Lia stapt op de veilige motorboot. Ik krijg een zwemvest om en mag mee op de zeilboot. Het vakantie water feest op de Loosdrechtse Plassen is begonnen!

Al snel zijn we op het eiland Robinson Crusoe. Er is koffie en thee. Sommige vrijwilligers van het eiland (Sailwise) zijn nieuw, anderen kennen we nog van vorig jaar. Dat geldt ook voor de deelnemers. Herkenning en kennismaking “Hoe heette je ook alweer?” vliegen over en weer. “Dien, D-I-E-N”, ik ben nooit goed in namen geweest, maar deze keer ga ik het onthouden! Het is een plezier mensen met hun naam aan te kunnen spreken. En mensen met NAH hebben vaak moeite om namen te onthouden. Ik voel me vrij om een naam nog een keer te vragen.

Lia blijft die avond lekker rustig aan wal. Ik word ingewijd in het zeilen op een Randmeer, een snelle zeilboot, die door de harde wind, flink schuin gaat. Met beide handen houd ik me stevig aan de reling vast. Dan komt de reddingsboot langs. De safety guy vraagt of alles in orde is. Met angstige ogen kijk ik naar de hoge golven die de motorboot veroorzaakt. Toch lukt het nog om mijn duim omhoog te steken en de jongen van de motorboot weet, ondanks de hoge golven, een zak chips in de zeilboot te gooien. Dat zorgt dan toch wel weer voor een feestelijke sfeer!

In de avond brandt het kampvuur en op de banken rondom is het gezellig praten. Iedereen heeft wat te drinken en te eten meegebracht en deelt dat met plezier.

Er zijn allerlei soorten zeilboten, roeiboten, kajakken, surfplanken, motorboten, zeilbroeken, zeiljacks, zwemvesten, duikpakken, waterschoenen en ga zo maar door. Er is overal aan gedacht. Iedereen kan in een boot, met of zonder rolstoel. En, ook belangrijk, de bedden zijn goed. Op de deuren van de kamers staan de namen van de gasten met krijt op schoolbordverf. Het zijn allemaal schuifdeuren, ook bij de toiletten en douches. En alles is lekker fris en schoon!

Zaterdag zorgen Marian en Leo voor het avondeten. Ans heeft de recepten verzonnen. De hamburgers gaan op de barbecue. Er zijn verschillende salades, gepofte aardappelen en gepofte zoete aardappelen. Ook zijn er veel sausjes, kruidenboter en de broodjes zijn geroosterd. Al snel heeft iedereen wat lekkers op zijn bordje en smullen maar! Ester organiseert de afwas. Lia en ik zijn druk met het verzenden van een foto van Luz in de catamaran naar Luz. Uiteindelijk krijgt Luz het voor elkaar.

Ik ben moe van al het zeilen en ga vroeg naar bed. Lia gaat nog gezellig sjoelbakken. Zondagochtend zetten Lia en ik samen koffie. Cock is ook al wakker. Hij heeft een zakmes om het pak koffiemelk open te krijgen. Cock speelt regelmatig op de piano die er staat. Ik vind het erg mooi. Het doet me aan mijn vader denken. Cock vertelt dat hij gisterochtend (zaterdag) om zeven uur, nog voor het ontbijt, was gaan zeilen met Gerrit. Gerrit is een vrijwilliger van Sailwise, 70 jaar jong en duidelijk een ochtendmens. Gerrit heeft op zijn bril een inklapbare achteruitkijkspiegel. Deze ochtend was Cock net te laat. De boot was al vertrokken. Nu heeft hij gezellig met Lia en mij koffiedronken. Lia met koffiemelk, gelukkig wel. Angeline is jarig. Ze wordt vijfenvijftig. Haar rolstoel is versierd met slingers en op haar stuur een blauwe toeter en een roze fietsbel. Bij het ontbijt zingen we voor haar. De roze fietsbel mag blijven, de blauwe toeter wordt weer netjes van het stuur geschroefd.

Net als vrijdagavond, zaterdagochtend en zaterdagmiddag ga ik weer zeilen. Ik begin het al aardig te leren. De wind is met vlagen hard. Melva, Ester en ik houden ons goed vast als we weer eens flink schuin over het water gaan. Ik mag van Hinke aan het roer zitten. De eerste zeilcommando's heb ik ondertussen al geleerd: "Klaar om te wenden, ree!". En we kunnen met de stevige wind vaak overstag. En natuurlijk met de kop in de wind, andersom heet het gijpen, en dat is minder galant.

Als er wat donkere wolken verschijnen zeilen we weer in de richting van het eiland, van de wind af. Hinke kiest de stormroute om aan te leggen. Ze vraagt of ze het laatste stuk aan het roer mag. Opgelucht geef ik het roer over. Ik mag het fokzeil losgooien als we de aanlegsteiger naderen. En al snel zijn we weer veilig aan wal. Netjes op tijd voor de lunch.

Na de lunch gaan we inpakken en is het zeilweekend al weer bijna voorbij. Met gezellige muziek doet iedereen wat hij kan om alles weer schoon achter te laten. Nog een laatste bak koffie of thee en dan stappen we op de boot. Het regent en het is koud. Als we aan de overkant zijn krijgen we het weer warm van de afscheidszoenen en knuffels! Mijn vriend Piet staat klaar om Lia en mij weer naar huis te brengen.

Het was super.

Fijn dat jullie er waren: Marian, Leo, Ester, filmjongen David, Melva, Angeline, Luzdary Dien, Ton, Astrid, Bart, Bert, Marcia, Ans, Siem, Huub, Frank, Cock, John, Boudie, Robbert, Wim, Marike, Hinke, Paul, Gerrit, en nog 2 jongens, één vooral in de reddingsboot.

Hopelijk weer tot volgend jaar!

Joyce en Lia